

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE

11.12.2007. godina
Beograd

SGZZ. 1118/07

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Ljiljane Ivković-Jovanović, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene OŠ "BB", koju zastupa BA, diplomirani pravnik, radi naknade zarade, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti tužioca, izjavljenom protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž.1.br.53/07 od 19.06.2007. godine, u sednici održanoj 11.12.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE, kao nedozvoljen, zahtev za zaštitu zakonitosti tužioca izjavljen protiv presude Okružnog suda u Kragujevcu Gž.1.br.53/07 od 19.06.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Batočini P.583/06 od 07.10.2006. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se obaveže tuženi da mu naknadi zaradu za period od 02.09.2002. godine do 26.12.2004. godine, u iznosima bliže označenim u ovom stavu izreke. Stavom drugim izreke odbijen je i tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se tuženi obaveže da nadležnim Fondovima i Zavodima uplati doprinose i poreze za obavezno penzijsko, zdravstveno i invalidsko osiguranje po stopi i osnovici u visini koja bude važila na dan uplate za period od 01.09.2002. godine do 31.12.2002. godine, na iznose iz stava prvog dispozitiva presude. Stavom trećim izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove.

Presudom Okružnog suda u Kragujevcu Gž.1.br.53/07 od 19.06.2007. godine, žalba tužioca je odbijena kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrđena.

Po dobijanju obaveštenja Republičkog javnog tužioca da neće podići zahtev za zaštitu zakonitosti, tužilac je blagovremeno izjavio ovaj vanredni pravni lek zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Odlučujući o dozvoljenosti zahteva za zaštitu zakonitosti u smislu čl.421., u vezi čl.401. Zakona o parničnom postupku ("Sl.glasnik RS" br.125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da zahtev nije dozvoljen.

Prema članu 417. Zakona o parničnom postupku, javni tužilac može podići zahtev za zaštitu zakonitosti samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 5. istog Zakona, ako je protivno odredbama tog Zakona, sud zasnovao svoju odluku na nedozvoljenim raspolaganjima stranaka (član 3. stav 3. tog Zakona).

Ako javni tužilac ne podigne zahtev za zaštitu zakonitosti u predviđenim rokovima, stranke su na osnovu člana 418. Zakona o parničnom postupku ovlašćene da same izjave ovaj vanredni pravni lek. Stranke zahtev za zaštitu zakonitosti mogu izjaviti iz razloga koji je predviđen za javnog tužioca, jer ne mogu imati više prava u korišćenju tog pravnog leka od javnog tužioca.

U zahtevu za zaštitu zakonitosti ukazuje se na pogrešnu primenu materijalnog prava, što ne predstavlja zakonom propisan razlog za izjavljivanje ovog vanrednog pravnog leka. Ni obaveštenje nadležnog javnog tužioca strankama u smislu čl.418. ZPP, da se same mogu koristiti ovim vanrednim pravnim lekom, ne mogu biti osnov za izjavljivanje zahteva za zaštitu zakonitosti iz razloga koji nisu predviđeni članom 417. Zakona.

Na osnovu čl.404., u vezi čl.421. stav 2. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg